

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De peccato choritarum, quod maius est simoia. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

¶ *Quod in ministris ecclesie plus nocet carnalis amor, quam simonia.*

Primo, quia peccatū simoniæ magis exosum est hominibus quàm carnalis amor. Vnde multi sunt qui dedignatètur simoniã cõmittere, qui tamen non dedignarentur nepotulis intuitu cõsanguinitatis beneficia ecclesiastica cõferre: imò inuenitur hoc peccatū in viris qui sancti videtur esse. ¶ Secundo, quia prælatus qui carnalẽ amorem habet, pluribus vult acquirere beneficia quã simoniacus, inquantu talis, & ideo oportet eũ plura capere. Vnde septẽ episcopatus nõ sufficeret ei, cum plures cõsanguineos habeat. Simoniacus verò nõ curat nisi tantũ de vno. ¶ Tertio, quia citius liberatur q̃s à peccato simoniæ, quã à pœnis infernalis amoris. In morte enim saltẽ simoniacus resignat beneficio simoniacẽ acquisito: sed prælatus carnalis etiã in morte sua vult nepotulos suos retinere beneficia, quib⁹ indigni sunt. Nota arcã Dei reductã fuisse à terra Philistinorum, vaccis nõ reflexis ad fœrus suos, licet eos haberet: vt legitur 1. Reg. 6. Sic ecclesia de malo statu in quo est p̃ magna sui parte nõ exibat, nisi illi quorũ est trahere eam, carnalem amorem deposuerint.

De peccato choritarum, quod maius est simonia. CAP. IX.

Post peccatum edificantium Sion in sanguinibus dicendum est de peccato choritarum, quod cõmittitur quum aliquis intrat in ecclesiã Dei per violentiã, vel per preces armatas principũ, vel maiorum prælatorum ecclesiæ. Archiepiscopus enim vel episcopus nõ potest præcipere minori prælato vt det ecclesiasticum beneficiũ, nec etiam potest dare illud, quum minoris prælati sit primo illud dare, nisi in casu in pœnam male dantis: sicut maior dominus terrenus feuda minoris dñi non potest dare, nec præcipere ei vt det. Primo ergo ostendemus quã detestabile sit peccatũ istud, per pœnam qua legitur Dominus punisse hoc peccatũ. Secundo per diuersas similitudines. Tertio per malũ, quod prouenit in ecclesia. Inuenitur autem Dominus punisse peccatũ istud tripliciter, scilicet exustione, terræ absorptione, & lepra. De exustione Num. 16. ¶ Chore cum ducentis quinquaginta de maioribus Leuitis igne diuino succensũ sunt, quia sacerdotium rapere voluerũt. Et legitur ibidẽ de Dathan & Abiron qui ducatu Moysi inuiderunt quum essent de tribu Ruben, cui iure primogenituræ videbatur deberi, q̃ dirupta est terra sub pedibus eorũ, & aperiens os suum deuorauit eos cum tabernaculis suis, & vniuersã substantiã eorum, descenderũtq; viui in infernum. Legitur verò de lepra, 2. Par. 26. de Ozia, qui in festiuitate propitiacionis indutus stola pontificali intravit in

in templum, vt incensum poneret, & factus est terræmotus, & percussus est lepra in facie, & fuit leprosus toto tempore vitæ suæ. Peccatum istud maius est quàm peccatum simoniæ, sicut asserit Aug. dicēs: Quis dubitet deterius esse commissum quod grauius est iudicatum: quod etiã per simile potest ostendi. Grauius enim peccat raptor qui facit violentiã quã fur: & grauius peccat, qui alicui mulieri violentiã facit, quàm qui pecunia facit eã consentire sibi: sic grauius peccat qui per violentiã intrat in ecclesiã Dei, quàm qui per simoniã. Quanta autem contumelia Deo fiat in peccato isto, potest manifestari per hoc quod principes pro tanta contumelia habet, quum aliquis vxores eorũ exhonorat, contumeliã & violentiã eis inferendo: vix enim pacificari possunt. Quanta ergo contumelia est regi cælesti, cum ostiũ ecclesiæ quæ spõsa eius est, frãgitur, & violentia ei fit? Valde possunt timere tales ne in eo in quo peccat puniãtur, ne ab ingressu triumphantis ecclesiæ omnino prohibeãtur. Nõ est parua contumelia quod domino omnium a suis in terra inferatur violentiã. Accidit autẽ propter peccatũ istud quod in ecclesiã omnino indigni promouentur. Vnde legitur 2. Mach. 4. de Menelao, quod acceptis a rege mädatis venit nihil habes dignũ sacerdotio. Ex hoc etiam peccato accidit destructio ecclesiãtũ. Vnde legitur 2. Mach. 8. de Althimo quẽ rex Demetrius cõstituit sacerdotẽ: quod multo plus malefecerit filiis Israël, quàm gẽtes. Hoc peccatũ dissuadet Apostolo ad Heb. 5. dicens: Nemo sibi assumat honorẽ, sed qui vocatur a Deo tanquã Aaron. Aaron ostensus est dignus sacerdotio per virgã, quæ floruit & frõnduit, & fructum fecit. ¶ Et hic est primus modus quo quis vocatur a Deo ad honorem, quum aliquo miraculo ostẽditur dignus honore. ¶ Secundus modus est, cum aliquis ostẽditur dignus dignitate aliqua voce lapsa de cælo, vt Iosue, de quo Num. 27. Et beatus Nicolãus. Et Christus, de quo Matthæ. 17. Hic est filius meus dilectus, ipsũ audite. ¶ Tertius modus fit per sortem: qua Matthæus ostẽsus fuit dignus apostolatu. ¶ Quartus modus fit per canonicam electiõnẽ. Sed hodie electio canonica facta est diabolica: quãdo enim in ecclesiis plures erãt boni quàm mali, tunc electio quæ est secundum pluralitãtem pũctorũ bona, bona erat. Plures enim erãt illi qui eligebãt Deo, illis qui eligebant diabolo: sed nunc e contrario est. Quum enim plures sint mali quàm boni in ecclesiis: plures eligunt secundum voluntãtem diaboli, quàm secundum voluntãtẽ Dei. Et sic frequenter est potius electio diabolica quàm canonica. Contra illos qui per principes seculares

volunt intrare in ecclesiam, est illud Ecclesia. 7. Noli ab homine quærete ducatum, neque à principe, neque à rege cathedram honoris. Ili non sunt gratia Dei id quod sunt, sed potius gratia hominum. Vnde in literis quæ scribuntur eis, non debet apponi Dei gratia, sed gratia hominum, & Dei furor. vnde Osee decimotertio, Dabo tibi regem in furore meo &c. Ili sunt sicut lacra gentium, argentum & aurum, opera manuum hominum. hi sunt qui colunt personam potentis vt Deum suum: vnde ad eum verbis vtuntur quibus ad solum Deum vtendū est. Vos fecistis me, inquit, ex nihilo: in quo eum creatore confitentur. Create enim est ex nihilo aliquid facere. Non solum institutio prælatorum ecclesiæ, sed etiam institutio principum seculariū putè à Deo debet esse. Deut. 18. Quum dixeris, Constatuam super me regem, sicut habent omnes per circuitum regiones: eum constitues quem Dominus Deus tuus elegerit.

De auaritia mercenariorum qua multum nocua est ecclesie Dei: & quod sex faciunt ad eius detestationem. CAP. X.

Auaritia mercenariorum multum nocua est ecclesiæ Dei. Sapiens: Nullum vitium deterius est auaritia in principibus, & reipublicam regentibus. ¶ Ad detestationem huius vitij, Primo facit maledictio quam scriptura prædicit his qui sunt in peccato isto. Eccle. 2. vbi dicitur, Vt peccatori ingredienti terra duabus viis. Terram duabus viis ingreditur qui in Ecclesia vult seruire Deo & mammonæ, quum tamen dominus dicat Mat. 7. Non potestis Deo seruire, & mammonæ. De hac maledictione legitur Ezech. 33. Vt pastoribus Israël qui pascebant semet ipsos. ¶ Secundo facit ad detestationem huius peccati pœna qua dñs punit figuram huius peccati. Leuit. 10. Vbi quum dominus ignem caelestem misisset in quo solo sacerdotes ei offerrent, Nadab & Abiu filij Aaron acceptis thuribulis imposuerunt ignem & incensum d. super, offerentes coram domino ignem alienum: egressusque ignis à domino, deuorauit eos coram domino. Ignis de cælo missus, Dei amorem designat, ex quo purè debent offerre sacerdotes. Ignis verò alienus, ignis ambitionis est vel cupiditatis. Vnde Bern. Habet aduersarius noster, vt pote peruersus diuinorum operum æmulator, ignem ambitionis, quem Saluator in nobis non accendere, sed extinguere venit. Si quis autem mortetur in iniquitate sua, etiã si patrem habeat Aaron. ¶ Tertio facit ad detestationem huius peccati multiplex malū quod facit prælatus ecclesiæ. ¶ Primū est, qd oculum intentionis lædit